

URFA BÖLGESİNDE YAŞAYAN KARAKEÇİLİ AŞİRETİ

Şükran GÜRAY*

Öz

Oğuzlar Anadolu'ya Moğolların baskılarıyla gelmişlerdir. Karakeçililer Er-tuğrul Gazi önderliğinde Anadolu'ya göç ederek gelip konargöçer yaşamaya başlamışlardır. Özellikle Ankara, Balıkesir, Kütahya, Konya, Antalya, Eskişehir, Kastamonu, Aydın, Adapazarı, Bilecik, Bursa, Çorum, Kırkkale ve Urfa gibi Anadolu'nun dört bucağındaki Kayı Boyu Aşireti'nin mensupları mevcuttur. Doğudan Batıya yayılan aşiretin çeşitli kolları ortaya çıkmıştır. Bunlar; Urfa, Siverek ve Suruç Karakeçililerinin varlıkları XV. ve XVI. yüzyıllardan beri varlıklarını sürdürmektedirler. Siverek Karakeçilileri, Şanlıurfa'nın Siverek ile Viranşehir ilçeleri arasındaki kırsal bölgede yoğun olarak yaşamaktadırlar. Urfa ve havalisindeki milli faaliyetlere ve özellikle yörenin Fransız işgalinden kurtarılması ile bazı iç isyanların bastırılmasında Siverek kuvvetleri içinde yer alan Karakeçililer ve diğer Türkmen aşiretleri gibi üzerlerine düşeni yapmaktan kaçınmayıp ilk saflarda yerlerini almışlardır. Bunlar Kürt lehçesini de konuşsalar öz be öz Türk olduklarına şüphe yoktur. Yapılan saha çalışmasıyla da bu desteklenmektedir. Sadece yerleştikleri coğrafya da dönemi şartlarına göre öyle konuşmak zorunda kalmışlardır. Yapılan saha çalışmasında; Şanlıurfa Siverek ilçesine bağlı Karakeçili köylerinde yaşayanların büyük bir çoğunluğu Kürtçe konuşsalar da Şanlıurfa Karakeçilileri buna rağmen kendileri de Türkmen olduklarını, dedelerinin de böyle anlattıklarını dile getirerek, Türkmen olduklarını, adet, gelenek ve göreneklerini yaşatmaya çalıştıklarını ifade etmişlerdir.

Anahtar kelimeler: Türk, Oğuz, Kayı, Yörük, Karakeçili.

Karakeçili Tribe Living In Urfa Region

Abstract

Oghuz came to Anatolia with the pressure of Mongols. Karakeçililer Er-tuğrul Gazi with the pressure of the Mongols and started to live as nomads. There are members of the Kayı Clan Tribe in four sub-regions of Anatolia such as Ankara, Balıkesir, Kutahya, Konya, Antalya, Eskişehir, Kastamonu, Aydın,

Geliş Tarihi: 20 Şubat 2021 - Kabul Tarihi: 20 Mart 2021.

Atıf Bilgisi: Şükran Güray, "Urfa Bölgesinde Yaşayan Karakeçili Aşireti", *Türk Dünyası Araştırmaları*, Cilt: 128, Sayı: 252, İstanbul 2021, s. 153-170.

* İstanbul Aydın Üniversitesi Tarih Anabilim Dalı, sukranguray@stu.aydin.edu.tr, guraysukran34@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-7129-0485.

Adapazari, Bilecik, Bursa, Corum, Kirikkale and Urfa. Various branches of the tribe that spread from the East to the West have emerged. These; The assets of Urfa, Siverek and Suruc Karakeçilis XV. and XVI. they have existed for centuries. Siverek Karakeçilis live intensely in the rural area between Siverek and Viransehir districts of Sanliurfa. Like the Karakeçilis and other Turkmen tribes, who were among the Siverek forces, they took their place in the first ranks in the national activities in Urfa and its vicinity and especially in the liberation of the region from the French occupation and the suppression of some internal rebellions. Even if they speak the Kurdish dialect, there is no doubt that they are essentially Turkish. This is supported by field work. They only had to talk like that in the geography they settled in, according to the conditions of the period. In the field work done; Although most of the residents of Karakeçili villages in Sanliurfa Siverek district speak Kurdish, Sanliurfa Karakeçililer stated that they were also Turkmen and that their grandfathers also told them like that, and stated that they were Turkmen and tried to keep their customs, traditions and customs alive.

Keywords: Turkish, Oghuz, Kayı, Yoruk, Karakeçili.

Giriş

Karakeçili Aşireti, Osmanlı Devleti'ni kuran "Kayı" boyuna mensuptur. Kayı'nın anlamı sağlam, metin, güçlü ve kuvvetli demektir. Kayı boyu Oğuzların en büyük boyu ve Bozok koluna tabidir. Doğu'dan Anadolu'ya gelişen göçlerin en önemli nedenlerinden birisi de hiç şüphesiz Moğol istilasıdır. Moğolların baskı ve saldırıları nedeniyle Karakeçililer, bağlı buldukları Kayı boyu ile birlikte, Türkistan-Horasan ve Anadolu çizgisinde göç etmeye mecbur kalmışlardır. Bu göç esnasında reisleri Ertuğrul Bey idaresinde Anadolu'ya gelen Kayı boyu ve Karakeçililer konargöçer yaşayışlarını, yarı göçer biçimde sürdürmüşlerdir.¹ Oğuzlarda aşirete "Öz" denilmekteydi.² Her aşiret bir idari zümreye, kabile mensubudur.³ Siverek Karakeçilileri kendilerini Türkmen olarak kabul etmektedirler ve buna da şüphe yoktur. Bunların yaşamakta oldukları köylerinin adları da tamamıyla Türkçedir. Yüzyıllardan beri bu isimler değişmeden günümüze kadar gelmişlerdir. Bahsi geçen köyler arasında, Ağaören, Deliktaş, Karahöyük, Karadibek, Kurtini, Başıbüyük, Göllü, Mezra, Karacaviran, Mizar, Çabakçur, Karafinik, Bozkaya, Kabasırt, Kabahaydar, Sadıklı ve Salur gibi birçok köy mevcuttur.⁴ XI. yüzyılda Anadolu'ya gelen göçmenleri iskan ederken kuvvetli aşiretleri önlem olarak bölerek birbirinden uzak bölgelerde yerleştirmeye çalışmışlardır. Bugün Anadolu'nun değişik yerlerinde Kınık, Avşar, Bayındır, Salur, Bayat, Çepni, Karakeçili gibi büyük Oğuz aşiretlerinin isimlerini taşıyan köylere, ailelere rastlanması Selçukluların bu "Parçalayarak İskan" politikasının sonuçlarındandır.⁵ Bu şekilde yer-

¹ Yağmur Say, "Karakeçili Aşireti ve Eskişehir'e İskanı İle Kuyucak Karyesi'ndeki Özbekli Cema'ati", *Turkish Studies*, Volume: 4, Issue: 3, Spring 2009, s. 1905.

² Ziya Gökalp, *Türk Medeniyet Tarihi*, Kamer Yayınları, İstanbul 2020, s. 137.

³ Ali Cin - Haluk Kortel - Haldun Eroğlu, *Türkmen Aşiretleri*, IQ Kültür Sanat Yayıncılık, İstanbul 2008, s. 210.

⁴ Abdülhaluk Çay, *Her Yönüyle Kürt Dosyası*, Ankara 1996, s. 7.

⁵ Mehmet Fuat Köprülü, *Osmanlı İmparatorluğu'nun Kuruluşu*, Alfa Yayıncılık, İstanbul 2015, s. 150.

leştirilmelerinin nedeni devlete karşı ayaklanma çıkaracak güçlü ve kalabalık aşiretlerin önünü almak istemişlerdir.

1. Karakeçili Adının Etimolojisi

“Kara” rengi kutsal görülüp, bereketli, devletli manasında kullanılmıştır. Oğuzların 24 boyundan ikisinden biri Akevli, bir diğeri Karaevli’dir. Bunlar Oğuzların Bozok boyundan, Günhan’ın oğullarıdır. Akevli’nin anlamı devleti inşa eden, devlet kuran demektir. Türkmenler, erkek çocuğunu evlendirdikten sonra ona baba evinden ayrı bir ev kurduklarında, onu “devlet” bilmektedirler. Oğuzların düşüncelerine göre aileden ayrılan her oğul artık bir devlettir. Karaevli’nin anlamı ise ocakta kalan, kara kazana yakın olan, kara ev yapan demek olup yani ocak onundur. Günhan’ın küçük oğlunun adı Karaevli’dir.⁶ Bir nevi herkes evlenip gittikten sonra ocaklık en küçük çocuğa kalmaktadır. Yani Kara ve Ak her zaman simge halindedir. Karakeçililer bu ismi nerden ve nasıl aldıkları hakkında kayıtlarda farklı görüşler mevcuttur. Ancak bu görüşlerden üç tanesi ön plana çıkmaktadır.

Bulduk’a göre; aşirete Karakeçi ismini vermiş olan Ertuğrul Gazi’dir. Hikayesini şu şekilde anlatır:

“II. Abdülhamid zamanında kaleme alınmış Karakeçilere ait risalede aşiret isminin kendilerine bizzat Ertuğrul Gazi tarafından verildiği anlatılmaktadır. Karacahisar’ın fethi sırasında aşiret, Karakeçilerin boynuzlarına ışıldak bağlayıp, alaycık (alacak) denilen bir tür keçe çadırı üzerine örtü örtmek suretiyle harp hilesine müracaat edince, Ertuğrul Gazi haydin Alplerim, haydin Karakeçili Yörüklerim diyerek aşiretin bu isimle anılmasına vesile olmuştur.”

Aşiretin Karakeçili ismini almasına sebep olan ikinci olay da: “Ak keçeyle örtülen çadırın ortasındaki pencereden çıkan dumanın ak keçe’ye dönüştüğünden anlatılan aşiret isminin buradan geldiği gibi bir anlatım da bulunmaktadır.” Bu görüşü Şanlıurfa’da bulunan Karakeçili Aşireti mensuplarını desteklemektedir. Aile büyüklerinden bu şekilde ifade ettiklerini dile getirmişlerdir.⁷

Üçüncü görüşte ise Halaçoğlu; “Karakeçililer bu ismi keçilerinin renginden almışlardır. “Kara” Türkler tarafından mukaddes sayılan bir renktir. Nitekim dokuz Oğuzların bayrakları kara idi.”⁸ Osmanlı belgelerinde “Karakeçi”, “Karakeçili Perakendesı” veya “Türkman-ı Karakeçili” olarak geçmektedir.⁹ Karakeçililer için başka bir anlatım da Yavuz Sultan Selim tarafından da bir unvan olarak verilmesini, Cunbur şöyle anlatmaktadır:

⁶ Abdulhaluk Mehmet Çay - Elif Öztürk, “Karakeçili Aşireti Hakkında Kısa Bir Değerlendirme”, *Ulakbilge Sosyal Bilimler Dergisi*, Yıl: 7, Sayı: 39, Ankara 2019, s. 537; Annaguli Nurmemmedoğlu, “Kayı’nın Oğullarından Karakeçililer”, “Türk Kültüründe Karakeçililer”, *Uluslararası Bilgi Şöleni Bildirileri*, 3 Haziran 1999 Şanlıurfa, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara 1999, s. 110.

⁷ Üçler Bulduk, “İdari ve Sosyal Açından Karakeçili Aşiretleri ve Yerleşmeleri”, *Ankara Üniversitesi DTCF Tarih Araştırmaları Dergisi*, Cilt: 19, Sayı: 30, Ankara 1998, s. 39-40; İbrahim Halil Karakeçili, Şanlıurfa, Mülakat Tarihi: 10.03.2021.

⁸ Yusuf Halaçoğlu, *Türkiye’nin Derin Kökleri Osmanlı Kimliği ve Aşiretler*, Babıali Kültür Yayıncılığı, İstanbul 2012, s. 111.

⁹ Erdal Aksoy, *Yörük ve Türkmenlerin Sosyo-Kültürel Yapısı (Kırkkale Karakeçili Aşireti Örneği)*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi, Ankara 2001, s. 153.

“Karakeçililer Osmanlının bütün seferlerine katılmışlar, üzerlerine düşen görevi yapmak için hiçbir fedakarlıktan geri kalmamışlardır. Yavuz Sultan Selim’in bütün seferlerinde cansiperane mertlikler göstermişler, bu yüzden yavuz onlara Haremeny-i Şerifeyn Aşireti unvanı vermiş yani onları Müslümanların en Mukaddes bildiği iki yerin Mekke ve Medine’nin aşireti diye tayin etmiştir.”¹⁰

Karakeçililerin ismiyle ilgili daha birçok anlatım olsa da öne çıkanlar ele alınmıştır.

2. Karakeçili Aşiretinin Yerleşim Yerleri

Karakeçili Aşireti’nin Anadolu’ya gelmeleri hakkında çeşitli ifadeler bulunmaktadır. Bunlardan ilk olarak kalabalık ve büyük bir aşiret olan Karakeçililer, mensubu oldukları Kayı boyu ve diğer Oğuz boylarıyla birlikte Moğolların baskılarından Ertuğrul Gazi’nin önderliğinde Horasan, Azerbaycan, Ahlat üzerinden Anadolu’ya geldikleri ifade edilmiştir.¹¹ Karakeçililer Süleyman Şah döneminde Ertuğrul Gazi idaresinde, Fırat Nehri’ni takip ederek Rakka üzerinden Anadolu’ya göç ederek gelmişlerdir.¹² Karakeçililer Ertuğrul Gazi’nin Yörük aşiretleri arasında en çok bilinen ve en fazla nüfusa sahip olan Karakeçili Aşireti’ne mensup olmasından kaynaklı olarak bütün Yörükler tarafından her zaman saygı duyulan bir şahsiyet olması gözlerden kaçmamaktadır. Ertuğrul Gazi’yi Anma ve Söğüt Şenlikleri düzenlenmiş ve buna aynı zamanda “Yörük Bayramı” olarak da adlandırılmıştır. Bunun nedeni Ertuğrul Gazi’nin Türkistan’dan göçmüş bir Yörük olmasından kaynaklıdır. Türkiye’nin birçok ilinden Yörükler şenlik kapsamında Söğüt’e gelmekte ve Ertuğrul Gazi’ye olan saygılarını sunmaktadırlar. Özellikle Ankara, Balıkesir, Kütahya, Konya, Antalya, Eskişehir, Kastamonu, Aydın, Adapazarı, Bilecik, Urfa gibi Anadolu’nun dört bucağındaki Kayı Boyu Aşireti’nin katılımından söz etmek gerekmektedir. Eskişehir’den Urfa’nın Suruç bölgesine kadar sayısız Yörük kabilesinin temsilcileri Söğüt’e gelmektedir. Gelenler içinde Afyon’un Karateke ve Ahitkaya Yörükleri, Balıkesir’in İvrindi Köyü Yörükleri, Domaniç’in içinden ve Çarşamba köylerinden gelen Yörükler, Kütahya Akoluk köyü, Bilecik Günyurdu köyü, Adapazarı Akyazı Yörükleri ve daha birçok Yörük halkı şenliklere katılmaktadırlar.¹³

Karakeçili Aşireti’nin 1259 yılında bir kısmının Manisa ve Hüdavendigar vilayetleri ve diğer sakin oldukları yerlere yerleştikleri ve bazı teklifat ile birlikte asker, öşür alındığı belirtilmiştir.¹⁴ Karakeçili aşireti Söğüt, Eskişehir, Kara-

¹⁰ Müjgan Cunbur, “Gözden Kaçan Bir Risale”, *Türk Kültüründe Karakeçililer Uluslararası Bilgi Şöleni Bildirileri (3 Haziran 1999, Şanlıurfa)*, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara 1999, s. 27-33.

¹¹ Erdal Aksoy, *Yörük ve Türkmenlerin Sosyo-Kültürel Yapısı (Kırkkale Karakeçili Aşireti Örneği)*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi, Ankara 2001, s. 148.

¹² İsmail Özçelik, “Karakeçililer”, *Türk Kültüründe Karakeçililer Uluslararası Bilgi Şöleni Bildirileri (3 Haziran 1999, Şanlıurfa)*, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara 1999, s. 53.

¹³ Serhat Aydın, “Ertuğrul Gazi’yi Anma ve Söğüt Şenlikleri”, https://www.researchgate.net/publication/332859127_Ertugrul_Gazi_yi_Anma_ve_Sogut_Senlikleri, 2019, s. 26.

¹⁴ Mehmet Eröz, “Türk Köy Sosyolojisi Meseleleri ve Yörük-Türkmen Köyleri”, *Journal Of Sociological Studies*, İstanbul 2011, s. 133.

çaşehir çevresinde yaşayanlarının devlet ve saltanat makamıyla ilişkileri son derece de gelişmiştir. 1308 yıllarında Osman Gazi'nin ilk hutbeyi okuttuğu Karacahisar mevkiinde inşa'a edilen camide halen merasimler yapılmakta ve Karakeçililer bu merasimlere her yıl büyük bir istek ve arzuyla katılmaktadırlar. Aynı şekilde bunlar belgelere de yansımıştır. Ertuğrul Sancağı'na bağlı Karacaşehir'de iskan edilen Karakeçili Aşireti'nin padişaha şükranlarını sunduğunu, o bölgede bulunan Ertuğrul Gazi Türbesi'nde de merasimlerin yapıldığını, inşa edilen camide hutbenin yanında mevlit okunduğunu da bilinmektedir.¹⁵ Karakeçili Türkmenleri Yörük denilmektedir. Bunun sebebi ise hiç kuşkusuz, Anadolu'da iskan edilmelerinden önce konargöçer olmalarından kaynaklanmaktadır. XVI. yüzyıla ait Osmanlı tahrir kayıtlarından Karakeçili aşiretinin önemli bir kısmını Yörük aşiretlerle birlikte "Azizbeğlü ve Tosbağa" aşiretleri Beypazarı, Sivrihisar ve Sultanönü civarında bugün ki Eskişehir bölgesinde gördüğümüz Karakeçililerin soyundan geldikleri görülmüştür. Ankara Sancağı'na bağlı olan ve defterlerde Karakeçililer "Ulu-Yörük" adıyla anılmış ve bu aşiretler birliğine bağlıdır. Aynı zamanda bunların Kırşehir bölgesinde yaşayan büyük Karakeçili Oymağı'nın önemli bir kolunu temsil ettikleri bilinmektedir.¹⁶

XVIII. yüzyılın ilk yarısında Diyarbekir Eyaleti idari taksimatında "Kaza-yı Karakeçilü" şeklinde yeni bir idari birimlerin oluşturulduğu da dikkat çekmiştir.¹⁷ Anadolu'ya yerleşen Karakeçililerin önemli bir kısmı Şanlıurfa yöresinde yaşamlarını sürdürmektedirler. Karakeçililer, Siverek ile Viranşehir arasındaki kırsal bölgede yoğun olarak yaşamaktadırlar. Burada yaşayan Karakeçililer öz be öz Türkmen oldukları halde Türkçeden farklı bir lehçe ile konuşmaktadırlar. Ancak konuşulan bu dilin "Gurmanç" ağzı olduğunu ve "Doğu Anadolu Osmanlıcası" olarak adlandırmak gerektiğini söylemektedir.¹⁸ Bu yerleşmelerden bahsedilirken, Söğüt ve çevresinde yaşayan, kendilerini Osmanlıların akrabaları sayan Karakeçili oymağından hiç söz edilmedikleri ifade edilse de kendilerini Osmanlı Devleti'nin kurucusu olarak sayan ve görüşleri Osmanlı Sultanı II. Abdülhamid tarafından da desteklenen Karakeçili aşiretinin yerleşim yerleri Kayı boyunun yerleşim yerleri ile tam olarak da örtüşmektedir.¹⁹

3. Urfa Bölgesindeki Karakeçili Aşiretini Siyasi ve Sosyal Alandaki Faaliyetleri

Karakeçililer IX. yüzyılda Cent bölgesinde şekillenmiş olup, Anadolu'ya gelen grup Anadolu Selçuklu Devleti'nin dostu veya onun müttefiki, Tuğrul ve

¹⁵ Başbakanlık Osmanlı Arşivi, Y.PRK.UM., Dosya No: 18, Gömlek No: 37, Tarih: 1308 M 16; Başbakanlık Osmanlı Arşivi, Y.PRK.UM., Dosya No: 19, Gömlek No: 57, Tarih: 1308 Ra 28; Başbakanlık Osmanlı Arşivi, Y.PRK.UM., Dosya No: 21, Gömlek No: 10, Tarih: 1308 B 19.

¹⁶ İsmail Özçelik, *Milli Mücadele'de Güney Cephesi Urfa*, Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara 2003, s. 50; Faruk Sümer, *Oğuzlar (Türkmenler) Tarihleri Boy, Teşkilatı-Destanları*, 2. Baskı, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara 1972, s. 182.

¹⁷ Mehmet Rezan Ekinci, *Osmanlı Devleti Döneminde Milli Aşireti XVIII. - XIX. Yüzyıl*, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı Doktora Tezi, Elazığ 2017, s. 48.

¹⁸ Tuncer Gülensoy, "Karakeçili", *Ortadoğu Gazetesi*, İstanbul 1994, s. 2.

¹⁹ Cezmi Karasu, "Osmanlı Vekayinamelerindeki Soykütükleri Hakkında Notlar", *Türkler*, Cilt: 9, Ankara 2002, s. 95-96.

Çağrı Beylere karşı Aslan Yabgu, Kutalmış hanedanını destekleyen gruplar olabileceği düşünülmektedir. Karakeçililerin bunların içerisinde yer aldığı belirtilmektedir. Aslında Ertuğrul Gazi'nin Selçuklu ailesiyle olan bağı bu noktada kendisini göstermektedir. Ertuğrul Gazi Karakeçililer Aşireti'ndendir.²⁰ Anadolu'nun Türkleşmesinde ve İslamlaşmasında Karakeçililer büyük rol oynamış ve XI. yüzyıldan beri varlıklarını hep hissettirmişlerdir. Öncelikle Keçilü cemaatleri, başta Karakeçililer olmak üzere, Sarıkeçili, Teke Türkmenleri gibi farklı adlarla Anadolu'nun birçok bölgesinde yer edinmişlerdir. Doğudan Batıya yayılan aşiretin çeşitli kolları ortaya çıkmıştır. Bunlar; Urfa, Siverek ve Suroç Karakeçililerinin varlıkları XV. ve XVI. yüzyıllardan beri zaten bilinmektedir. Urfa Karakeçilileri ve Bingöl'ün Samsor Karakeçilileri Doğu Anadolu Zaza Türk aşiret grupları içinde yer almaktadırlar.²¹ Bugün Türkiye'de Karakeçili adını taşıyan köyler mevcuttur. Örneğin Siverek'e (Urfa) ve Besni'ye bağlı Karakeçili köyleri belirlenmiştir.²² Osmanlı Devleti'ni kuran Kayı boyunun soyundan gelen Karakeçili aşiretinin torunlarını Urfa'nın Siverek ilçesinde de görülmektedir. Siverek Karakeçili aşiretinin ağalarına "Torunlu" denilmektedir.²³ Günümüzde Karakeçili aşiretine mensup olanlar İç ve Batı Anadolu ile Güney ve Doğu Anadolu bölgelerinde bulunmak üzere iki farklı coğrafyada yoğunlaşmışlardır.²⁴ İkili, dört, on iki ve yirmi dört şeklindeki boy örgütlenmesi Türkmenler arasında yaygındır. Karakeçililer 12 boydan oluşurlar.²⁵ Bunlar;

1) Veliler	2) Poyrazlı
3) Kıldanlı	4) Softalı
5) Karakayalı	6) Tolazlı
7) Şazlı-Sazlı	8) Hacı Halillü
9) Hayyam Kethüda	10) Akça Enli
11) Özbekli	12) Karabakılı-Harınandalı

gibi boylardan meydana gelmişlerdir. Ertuğrul Gazi, bunlardan Softalı boyuna mensuptur.²⁶ Ayrıca bu boylar dışında Şavak Ayta, Aydınlı, Tekeli, Onamlı, Bakılı, Develi, Tevlezli, Kızılkeçili gibi gruplardan bahsedilmektedir.²⁷ Karakeçililer, Kayı boyunun diğer bazı oymaklar ile birlikte Moğolların baskısı nedeniyle Ertuğrul Gazi öncülüğünde, Horasan-Azerbaycan, Ahlat güzergahını ta-

²⁰ Bayram Sakallı, "Karakeçili Aşireti ve Milli Mücadele'de Karakeçililer", *Karakeçili III. Utuslararası Kültür Şenliği*, Karakeçili Kaymakamlığı Yayını, Ankara 1998, s. 15.

²¹ Abdülhaluk Çay, "Ertuğrul Gazi, Karakeçililer ve Söğüt Bayramı", s. 7.

²² Sümer, "Karakeçili", s. 428.

²³ Erdal Aksoy, "Oğuz Türklerinin İdari Yapı ve Boy Teşkilatına Bir Bakış", *Türkler Ansiklopedisi*, Cilt: 2, Ankara 2002, s. 138.

²⁴ Muharrem Bayar, *Karakeçili Yörük Aşiretinin Eskişehir'e İskanı*, Simeranya Kitabevi, İstanbul 2004, s. 136-138.

²⁵ Çay, *a.g.e.*, s. 118.

²⁶ Çay - Öztürk, "a.g.m.", s. 538.

²⁷ Erdal Aksoy, *Yörük ve Türkmenlerin Sosyo-Kültürel Yapısı (Kırıkkale Karakeçili Aşireti Örneği)*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi, Ankara 2001, s. 152.

kip ederek Anadolu'ya geldikleri belirtilmiştir.²⁸ Ayrıca Kayı Boyu'na mensup olan Karakeçili aşireti Malazgirt Savaşı'ndan önce, Ertuğrul Gazi'nin önderliğinde Türkistan'ın Merv ve Mahan bölgelerinden Anadolu'ya girdikleri hatta bir süre İğdır ve çevresinde konakladıktan sonra güneye doğru akarak Ahlat, Şanlıurfa ve Suriye bölgesine geldikleri tespit edilmiştir. Aşiretin kalabalık bir bölümü Urfa, Suruç, Siverek bölgesinde, bir kısmı da Ankara, Karacadağ ve Söğüt bölgesinde yerleşmişlerdir.²⁹ Ayrıca bazı belgelerde Urfa Karakeçilileri, Akkeçililer gibi ifadeler kullanılmış ve Kürt olarak gösterilse de Türkmen olduklarına şüphe yoktur. Sadece Kürt aşiretlerle aynı coğrafyalarda yaşadıkları için bu düşünülmüştür. Oymakları teşkil eden şahıslar Yağmur, Gündoğmuş, Bayram, Güvendik, Sevündük, Budak, Kaya, Sarı, Satılmış gibi Türk adları taşıdıkları bilinmektedir.³⁰ Salnamelerde şanlı bir Türk aşiret olarak sayılmış Türk olsalar da Kürt diliyle konuştuklarını belirtmektedirler.³¹ Uzun yıllar önce konar-göçerliği bırakarak, yerleşik kültürüne geçen Karakeçililer, günümüzde çadırı da terk edip, köylerde yaptıkları evlerde oturmaktadırlar. Ancak hala da yaz aylarında yaylalara çıkarak çadırı beraber göçebe hayat tarzını yaşatmaktadırlar.³²

Siverek Karakeçilileri, Şanlıurfa'nın Siverek ile Viranşehir ilçeleri arasındaki kırsal bölgede yoğun olarak yaşamaktadırlar. Araştırmalar sonucu tahmini olarak 90 köyde yaşadıkları tespit edilmektedir. Siverek Karakeçilileri, iki oymaktan ve yirmi iki alt boydan meydana gelmiştir. Siverek Karakeçilileri; Cerabiler-Cerabanlar ve Aminanlar-Aminiler olmak üzere iki oymağa ayrılmaktadır. Katılımcılar tarafından; Aminanlar-Aminiler adının "Ame" kelimesinden geldiği ve "birbirlerinden emin olanlar" anlamında kullanıldığı ifade edilmektedir.³³ Karakeçili aşiretinde sosyal hayatlarında gelenek ve göreneklerini sürdürmeye gayret etmekteledir. Bunlara örnek olarak; insanların bir araya gelip, bireyler arasındaki sosyal bağları güçlendiren, gelenek göreneklerini, inançlarını, değer yargılarını, eğlendiren, mutluluk veren düğün Türk kültürünün en temel ve önemli bir unsurdur.³⁴ Dini, milli, hukuki ve kültürel değerler, sosyal hayatın özelliklerine göre biçim ve içerik kazanarak gelişen aile yapısı, evlenme ile devam ettirilir. Her düğünde uygulanma zorunluluğu bulunan, maddi ve manevi temizliğin göstergesi olan gelin ve damat yıkama aynı zamanda dini vecibelerdendir. Düğün evini ve törenin başladığını sembolize eden düğün bayrağı hala günümüzde kullanılan bir gelenek olup, düğün

²⁸ M. Şakir Ülkütaşır, "Söğüt Beyliği Üzerine Bir Araştırma", *Türk Kültürü*, Eylül 1970, s. 95.

²⁹ Say, "a.g.m.", s. 1907.

³⁰ Faruk Sümer, "Karakeçili", *TDV İslam Ansiklopedisi*, Cilt: 24, İstanbul 2001, s. 428.

³¹ Kemal Kapaklı, *Urfa Hakkında Salname*, Şanlıurfa İli Kültür Sanat ve Araştırma Vakfı Yayınları, Ankara 1998, s. 53.

³² Gülin Öğüt Eker, "Karakeçili Aşiretinde Eski Türk İnançlarının İzleri", *Uluslararası Türk Bilimleri Kongresi, 13. CIEPO Sempozyum Bildirisi*, Viyana 2000, s. 19.

³³ Fırat Şirin, *Farklı Etnik Kimlik Tanımlamalarında Bulunan Grupların Toplumsal Bütünleşme ve Farklaşma Alanlarının Araştırılması (Siverek Örneği)*, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyoloji Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Isparta 2019, s. 44.

³⁴ Gülin Öğüt Eker, "Türk Düğün Geleneği İçinde Karakeçili Türk Düğününün Ritüel Açısından Değerlendirilmesi", *Milli Folklor Dergisi*, Ankara 2000, s. 92.

evinin çatısına asılmaktadır. Gelin alayı olarak anılan gelinin özel bir törenle oğlan evine getirilmesi, oğlan evinde saç saçma, çömlek kırma, eşikten atlama, gelinin temiz, tertipli bir ev kadını olması için, yeni evinde aldığı süpürge konmuş yastığın üzerine oturtulması iyi huylu olması için arabadan inmeden ayağının altına koyun postu serilmesi gibi birçok geleneği yerine getirmektedirler.³⁵ Karakeçililerde, kırkı karışan (aynı anda kırklı olan çocuklar) çocuklardan kırk bastığı³⁶ için gerileyen çocuğa “yeşit” denilmektedir. Böyle durumlarda iki çocuğun ailelerinin bütün fertleri ellerini bir suda yıkarlardı. Bu su ibriğe konur ve içerisinde tarihi kılıçların bulunduğu türbeye götürülüp, oradan getirilen su “kılıçtan geçirme” uygulamasına tabi tutulurdu. Basılan çocuk türbeyi dolaştırılır ve kılıçtan geçirilmiş su ile yıkanır. Çocuk türbede bir süre tutulur, bu süre zarfında çocuk uyur ise çocuğun öleceğine, uyumaz ise kurtulacağına dair bir inanışları vardı. Ayrıca doğum esnasında zorluk çeken kadınlara “okunmuş su” içirilir, böylece doğumun kolay geçeceğine inanılırdı. Karakeçi Türkmenlerinde suya saygı ve hürmet göstermektedirler. Çocuklar suya idrarlarını etmelerine müsaade edilmez, ortalıkta cin-peri dolaşır inancı vardır.³⁷

4. Milli Mücadele Döneminde Urfa'daki Karakeçili Aşireti

Milli Mücadele döneminde de Anadolu'da yaşayan bu “Ulu Yörükler” düşman işgaline karşı vatan topraklarını çiğnetmemiş ve vatanına yeniden sahip çıkmak için canla başla mücadele etmişlerdir. Urfa ve havalisindeki milli faaliyetlere ve özellikle yörenin Fransız işgalinden kurtarılması ile bazı iç isyanların bastırılmasında Siverek kuvvetleri içinde yer alan Karakeçililer ve diğer Türkmen aşiretleri gibi üzerlerine düşeni yapmaktan kaçınmayıp ilk saflarda yerlerini almışlardır.³⁸ Güneydoğu Anadolu'da olduğu gibi Orta ve Batı Anadolu bölgelerindeki Karakeçililer de Milli Mücadele'ye destek vermişler, Batı cephesinde Yunanlılara karşı ve bazı iç isyanların bastırılmasında Karakeçililer çok önemli hizmetlerde bulunmuşlardır. Mustafa Kemal Paşa'nın yakın silah arkadaşlarından olan Yarbey Mehmet Akif Bey'in oluşturduğu özel bir Karakeçili birliği ile Milli Mücadele'ye destek vermiştir.³⁹ Urfa Müdafaa-yı Hukuk Cemiyeti Binbaşı Ali Rıza Bey tarafından Diyarbakır XIII. Kolordu Komutanlığı'na gönderdiği telgrafta, Fransızların Urfa'daki kuvvetlerinin 400 nefer olduklarını yazmıştır. Fransız kuvvetlerinden kaçan Ali Rıza Bey, Siverek'e doğru yola çıkmış, ancak sabahleyin köyü gözetleyenlerin Siyala Aşiret Reisi Salihel Abdullah ve yanındakiler olduğunu öğrendikten sonra Siverek yolundan vazgeçerek Viranşehir'e doğru yola çıktı. Geceyi Karakeçili aşiret çadırla-

³⁵ Gülin Ögüt Eker, *Karakeçili Türk Düğünü*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Halk Bilimi Bölümü Doktora Tezi, Ankara 1998, s. 354-355.

³⁶ Kırk bastığı: Kırkı çıkmamış iki çocuğun kırklarının karıştığına inanılan bir gelenektir. Bu kötü bir olay olarak algılanır ve çocuklar için endişelenmektedir. Bu durumun düzelmesi için birçok ritüellere başvurmuşlardır.

³⁷ Çay - Öztürk, “a.g.m.”, s. 539.

³⁸ Özçelik, *Milli Mücadele'de Güney Cephesi Urfa*, Ankara 1993, s. 58; Çay - Öztürk, “a.g.m.”, s. 539.

³⁹ Abdülhaluk Çay, *Ertuğrul Gazi, Karakeçililer ve Söğüt Bayramı, III. Osmanlı Sempozyumu, Söğüt 1988*, Ertuğrul Gazi'yi Anma ve Söğüt Şenliği Vakfı Yayınları, Ankara 1989, s. 9.

rında geçirmiştir. Siverek'e doğru daha da şiddetlenen bu çatışmalarda Karakeçili nahiyesine bağlı Garbi köyünden Hasanoğlu Musa'nın şehit olduğu ifade edilmiştir.⁴⁰ Aynı zamanda Milli Mücadele zamanında Güneydoğu Anadolu'daki Milli Aşireti'nin neden olduğu ayaklanma teşebbüsüne katılmayan Karakeçililer Viranşehir ve çevresinde İngiliz ve Fransız kuvvetleriyle mücadeleye giriştikleri gibi isyancılarla da mücadele ederek büyük bir mücadele vermişlerdir. Bu isyan esnasında Karakeçililerin ileri gelenlerinden bazıları da hayatlarını kaybetmişlerdir. Mardin'de bulunan 5. Tümen'in de çabaları ve milli kuvvetlerin yardımıyla bu isyan bastırılmıştır. Asiler Suriye'ye kaçmak zorunda kalmışlardır.⁴¹ Milli Aşireti Siverek kazasına bağlı Hafif Süvari Alayları mensubu Karakeçi Aşireti üzerine saldırarak katil ve gasba cüret etmekten geri durmamışlardır.⁴² Bu dönemde Milli Aşireti'nin reisi olarak İbrahim Paşa bulunmaktadır.⁴³ Hamidiye Alaylarının tutulan kayıtlarında Karakeçi Aşireti namına yazılmış olan 46 ve 47. Alayların Milli Aşireti sorumluluğunda olma ihtimalini dile getirmişlerdir. Bu bilgi doğru ise, Milli Aşireti'nin 1897'lere doğru alay sayısını 6 alaya çıkardığı anlaşılabilir. Milli Aşireti'nin Hamidiye Alayları'ndaki rolüyle Urfa ve Mardin yöresindeki nüfuzunu artırmak amacıyla Karakeçi, Kiki, Halacan ve Dakori gibi birçok aşiretleri etkisi altına almaya çalıştığı ifade edilmiştir.⁴⁴

46. Alay Karakeçili adına kayıtlı olsa da Milli Aşireti İbrahim Paşa'nın sorumluluğunda sayılmaktadır. Karakeçililerle ilgili bu alayla alakalı bir bilgi geçmemektedir. Bölgede çıkan karışıklıklarda ve kavgalardan dolayı aşiret reisleri sürgün edilmiştir. Bunlardan Milli Aşireti İbrahim Paşa ve Karakeçili Aşireti Reisi Halil Bey'de sürgün edilenler arasındadır.⁴⁵ Ayrıca Karakeçili aşiretinden Halil Bey, Kurtuluş Mücadelesi'nde Badıllı aşiret reisleri Bekir Bey ve Cüneyt Bey ile birlikte katılmışlardır.⁴⁶ Hem Milli Mücadele döneminde hem de daha sonraları Milli Aşireti ve Karakeçili Aşireti çok ciddi mücadeleler vermişlerdir. Çünkü Milli Aşireti Karakeçili gibi güçlü ve büyük bir aşireti kendine bağlaması demek diğer aşiretlerinde kendilerine bağlanacağını düşündürmüştür. Zorluklarla Milli Aşireti ittifakına Karakeçi'nin yanında Şeyhanlı Aşireti de katılmıştır. Ancak bu çok uzun sürmemiştir.⁴⁷ Karakeçili Aşireti'nin

⁴⁰ Müslüm Akalın, *Urfa Kuruluş Destanı "Milli Mücadelede Urfa"*, Şanlıurfa Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları, İstanbul 2018, s. 32-79-80.

⁴¹ Çay - Öztürk, "a.g.m.", s. 540.

⁴² Mehmet Rezan Ekinci, *Osmanlı Devleti Döneminde Milli Aşireti XVIII. - XIX. Yüzyıl*, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Ana Bilim Dalı Doktora Tezi, Elazığ 2017, s. 281.

⁴³ Oktay Bozan, "20. Yüzyılın Başında Eşraf-Aşiret Çatışması: Milli Aşireti ve Diyarbakır Eşrafi Örneği", *Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi*, Cilt: 33, Sayı: 96, Ankara 2017, s. 5; Abdulkadir Yuvalı - Ahmet Halaçoğlu, *Osmanlı Doğu Vilayetleri*, Babiâli Kültür Yayıncılığı, İstanbul 2015, s. 47.

⁴⁴ BOA., *Y.PRK.MYD.*, Dosya No: 12, Gömlek No: 36, Tarih: 1310 B 10; Mehmet Rezan Ekinci, *Osmanlı Devleti Döneminde Milli Aşireti XVIII. - XIX. Yüzyıl*, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Ana Bilim Dalı Doktora Tezi, Elazığ 2017, s. 206.

⁴⁵ Mehmet Rezan Ekinci, *Osmanlı Devleti Döneminde Milli Aşireti XVIII. - XIX. Yüzyıl*, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Ana Bilim Dalı Doktora Tezi, Elazığ 2017, s. 216-235.

⁴⁶ Müslüm Akalın - A. Cihat Kürkcüoğlu, *Urfa Milli Mücadele Albümü*, Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı Yayınları, Şanlıurfa 2018, s. 132.

⁴⁷ Mehmet Rezan Ekinci, *Osmanlı Devleti Döneminde Milli Aşireti XVIII. - XIX. Yüzyıl*, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Ana Bilim Dalı Doktora Tezi, Elazığ 2017, s. 288-289.

ulaştığı ve dağıldığı bütün yerlerde önemli bir idari unsur oldukları apaçık ortadadır. Bunun yanında toplumsal çalkantıların, ülkenin içinde bulunduğu durum, ekonomik ve sosyal bunalımların idari yapıya da yansıdığı çok açıkça belirgin bir şekilde görülmektedir.⁴⁸ Her döneminde Karakeçili Aşireti devlete sadakat ve bağlılıklarını ifade etmekten çekinmemişlerdir.⁴⁹ Halen de devletten yana tavırlarını korumaktadırlar.

5. Günümüzde Urfa'daki Karakeçili Aşireti

Günümüzde, Urfa'nın Suruç ilçesinde yaşayan Karakeçili aşireti 24 Oğuz boyuna mensup Türkmenlerden oluşmaktadır. Aşiret bugün Anadolu'nun her yerine yayılmış durumdadır.⁵⁰ Osmanlı tahrir kayıtlarında Karakeçi, Karakeçili, Karakicilü, Karakeçilü şeklinde gösterilen bu aşiret, yine Osmanlı kaynaklarına göre, Türkmen Yörüklerindedir. Karakeçili aşireti Türkiye'nin Urfa, Antep ve çevresine yerleşmiş olmakla birlikte Ankara ve Bingöl çevresinde bu aşirete mensup bazı kimselerin olduğu mevcut bilgiler arasındadır. Ankara'nın Haymana ilçesine bağlı Karakeçili nahiyesi ve Bingöl'ün Simsor köyü halkı Karakeçili aşiretine bağlı olup, Kürtçe konuştuklarını ifade etmişlerdir.⁵¹ Ayrıca İstanbul, Ankara gibi birçok büyük şehirlerde dağılım göstermişlerdir. Bunlar; her yıl Söğüt ilçesinde düzenlenen Ertuğrul Gazi'yi anma törenine büyük bir coşkuyla kutlamışlardır. Suruçlu Karakeçililer Kürtçe bilmezler, Türkçe konuşmaktadırlar. Ancak, Urfa'nın belirli yörelerinde yaşayan aynı aşirete mensup Karakeçililer ise, tersine özellikle kendi aralarında, aile içinde ağırlıklı olarak Kürtçe konuşurlar. Gökalp, geniş çaptaki incelemelerinde, birçok Türk boylarının yörede zamanla "Kürtleştikleri" gerçeğini ortaya koyarak, bu oluşumu "Türklerin Kürtleşmesi" şeklinde ifade etmiştir.⁵² Benzer bir ifadeyi de Özdemir; "Kayıp Türkler" tabirini kullanarak aslında birçok boy ve aşiretin Türk olduğunu göstermektedir.⁵³

Siverek'teki Karakeçililer kimliklerini şöyle ifade etmişlerdir: "Dilimiz Kürt, giysimiz Arap, özümüz Türk" dediklerini dile getirmiştir. Karakoyunlular, Akkoyunlular, Artukoğulları Kürtlerle iç içe ve çoğu Kürt bu beyliklerin beylerini kendi beyi saymışlardır. Hepsinin içinde Kürt ve Türk karışmış ve iç içe olmaları sebebiyle, birçok Türk boyu Kürtleşmiştir.⁵⁴ Urfa bölgesindeki Karakeçililer Türkçe'den ayrı bir dil kullandıkları belirtmişlerdir.⁵⁵ Buralardaki aşiret mensuplarının adetleri, yeme ve içmeleri, düğünleri, gelenek-gö-

⁴⁸ Başbakanlık Osmanlı Arşivi, MKT.UM., Dosya No. 394, Gömlek No: 57, Tarih 1277 Ca 23.

⁴⁹ Özçelik, *Milli Mücadele'de Güney Cephesi Urfa*, Ankara 1993.

⁵⁰ Mahmut Rişvanoğlu, *Doğu Aşiretleri ve Emperyalizm*, Sebil Yayınları, İstanbul 1975, s. 105.

⁵¹ İsmail Firdavsoğlu, *Adıyaman Yöresi Aşiretleri*, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi Tarih Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Kahramanmaraş 2013, s. 68.

⁵² Ziya Gökalp, *Kürt Aşiretleri Hakkında Sosyolojik Tetkikler*, Töker Yayınları, İstanbul 2013, s. 85.

⁵³ Ali Rıza Özdemir, *Kayıp Türkler, "Etnik Coğrafya Bakımından Kürtleşen Türkmen Aşiretleri"*, Kripto Yayınları, 7. Baskı, Ankara 2016, s. 11.

⁵⁴ Mustafa Talas - Kamil Kaya, "Karacadağ Türkmen Aşireti'nde Arabuluculuk: Siverek Örneği", *Sosyolojik Düşün Dergisi*, Cilt: 1, Sayı: 2, 2016, s. 5.

⁵⁵ Erdal Aksoy, *Yörük ve Türkmenlerin Sosyo-Kültürel Yapısı (Kırıkkale Karakeçili Aşireti Örneği)*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi, Ankara 2001, s. 153.

renekleri Türkmen aşiretleriyle herhangi bir şekilde farklılık göstermemektedir.⁵⁶

Urfa Yöresindeki Aşiretler: Diyani aşireti, Sedadi aşireti, Piyan aşireti, Berezan aşireti, Haltı aşireti, Baziki aşireti, Signali aşireti, Hirtuvi aşireti, Badıllı aşireti, Didan aşireti, Sigan aşireti, Karakeçili aşireti, İzollu aşireti, Bucaklı aşireti, Bablı (Babızler) aşireti, Kırvarlı aşireti, Milli aşireti, Brodrey aşireti, Bahserli aşireti, Bini Zeyt aşireti, Bini Ecil aşireti, Bini Hamat aşireti, Bini Uhbeyt aşireti, Siyale aşireti, Bini Naimi aşireti, Cumeysi aşireti, Bini Muhammet aşireti, Hubeyti aşireti, İbade aşireti, Selemde aşireti, Bini Yusuf aşireti gibi birçok aşiret mevcuttur.⁵⁷

Karakeçili Yörükleri köylerindeki nüfus dağılımına baktığımız zaman bazı köylerin tamamen yok olduğu, bazılarının diğer köylerle birleştiği ve bazısının da yeni kurulduğu görülmektedir. Bunlarla birlikte köylerde belli bir nüfus artışının olmasıyla birlikte büyük çaptaki dağınıklıklar da göze çarpmakta⁵⁸ olduğu ifade edilse de Urfa bölgesinde hatırı sayılır bir nüfusa ve köye sahip büyük bir Türkmen Aşireti'dir. Alan araştırmasından elde edilen bilgilere göre, Karakeçili aşireti içinde yer alan oymakların birçoğunun kendi akrabalarının yoğunlukta oldukları yerlerde birer köy odalarının olduğu ifade edilmiştir. Köy odaları tam teşekküllü bir ev şeklinde olup, gelen misafirler için ayrılmış yerlerdir. Sadece dışardan gelen amansız misafirler için değil, düğün ve eğlence zamanlarında erkeklerin buluştukları, sohbet ettikleri, dini bayramlarda oymakların bayramlaştığı, seçim zamanlarında birlikte oldukları bir yer/mezan şeklinde kullanılmaktadır. Günümüze kadar devam eden ve devam edeceği de düşünülen bu gelenek, tam olarak kabilecilik ve aşiretçiliğin fikrinin devam edeceğinin de bir göstergesidir. Ancak kendilerini ifade ederken, aşiretlerinin Anadolu'nun her tarafında rastlanıldığına ve tüm Anadolu Karakeçililerinin de kendi akrabaları olduklarını, "Hepimiz Ertuğrul Gazi soyundunuz." ifadesiyle pekiştirilmektedir. Şanlıurfa'nın Siverek ilçesinde 1999'da başlayan Geleneksel Karakeçili Şenlikleri ve Kırıkkale'nin Karakeçili ilçesinde 1995'te başlayan Karakeçili Uluslararası Kültür Şenliği düzenlenmektedir. Yapılan saha çalışmasında Karakeçili Aşireti mensuplarından Karakeçili;

"Günümüzde Aşiret reisimiz amcam Abdülkadir Karakeçili yürütmektedir. Aşiret reislerimiz genelde en yaşlı kimselerden oluşmaktadır. Eski geleneklerimiz halen devam etmektedir. Bayramlar hep beraber kutlanır, taziyelerde tüm aşiret üyeleri bir araya gelir ve köyde ortalama eskisi kadar olmasa da 40 gün sürer. Herhangi bir problem sıkıntı olduğunda aile büyükleri toplanır, duruma göre karar alınır. Amaç işler daha kötü olmadan

⁵⁶ Yusuf Halaçoğlu, "Ertuğrul Gazi ve Karakeçili Aşireti", *Anadolu'da Türk Aşiretleri ve Karakeçililer*, Ofset Matbaacılık, Kırıkkale 1996, s. 14.

⁵⁷ Orhan Türkdöğen, *Doğu ve Güneydoğu "Kabile-Aşiret Yapısı"*, IQ Kültür Sanat Yayıncılık, İstanbul 2016, s. 29; İsmail Firdevsoğlu, *Adıyaman Yöresi Aşiretleri*, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi Tarih Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Kahramanmaraş 2013, s. 62.

⁵⁸ Muharrem Bayar, *Karakeçili Yörük Aşiretinin Eskişehir'e İskanı*, Simeranya Kitabevi, İstanbul 2004, s. 136-138.

veya mahkemeye gitmeden kendi aramızda çözmektir. Maddi sıkıntıya giren akrabalarımız için toplanılır ve herkes elini taşın altına koyarak yardım etmeye çalışılır. 2010'lu yıllara kadar da Türkmen şenliğini Mızar⁵⁹ Köyü'nde yapardık. Türkiye'nin dört bir yanından Karakeçililer gelir, çeşitli konserler, mehter marşları çalınır, yöresel kıyafetler ve meşhur Karakeçi dokuma kilimleri tanıtılırdı. Ancak şu an ara verilmiş olsa da en kısa sürede tekrar devam etmesi taraftarıyız. Günümüzde en çok ırk çatışmalarının yaşandığı günlerde Karakeçili aşireti en güzel örnektir. Çünkü Türkmeniz, Kürtçe biliyoruz, Arapça biliyoruz, kız alıp vermemize rağmen kardeşçe, birbirimize saygı duyarak yaşamımızı sürdürmekteyiz.⁶⁰

ifadelerini kullanmıştır. Çakır;

"Aslen Türk'üz, Oğuzların Kayı boyuna mensup olmamıza rağmen bölge insanı olarak Kürtçe konuşuyoruz. Ancak Türkçe konuştuğumuzda da Türkmen şivesiyle konuşuruz. Gelenek ve göreneklerimize bağlı yaşamaya çalışmaktayız. Düğünlerimiz, cenazelerimiz çok kalabalık olur, misafır ağırlamayı çok sever ve özen gösteririz. Annem Karacadağ Türkmen Aşireti'ndendir. Karacadağ'da yaşayan Türkmenler olarak özellikle özel günlerde yöresel kıyafetlerimiz olan Kara şalvar, beyaz veya mavi puşi takarız. Karakeçili Aşireti, Urfa, Siverek, Viranşehir, Suruç ve Birecik bölgelerine dağılmış olsalar da yoğun olarak Karakeçili Aşireti'ne bağlı köyler Siverek'ten Viranşehir'e doğru uzanan yol üzerindedirler. Yaklaşık Urfa'da 60-70 kadar Karakeçili köyü mevcuttur. Karakeçili Kabilesi'ni oluşturan üç kol vardır. Bunlar; Ceraban (Cerabiler), Balekan (Balekiler), Aminalar (Aminiler)'dir. Bende Cerabi kolundanım. Bu belirttiğim kollar yine kendi aralarında kollara ayrılmaktadır. Mesela Cerabiler; Rezan, Torun (Toruni), Hacı Halli (Hacığelli), Şahkolu (Şahkuli), Bileck (Bleceki) ve Gökçe (Gökçeyi) kollarıdır. Diğer kol olan Balekan; Hıdırsak, Muskikan (Muski), Kadiyan (Kadılar), Aliçepik ve Çaput'dur. Son olarak da Aminan kolu ise; Meluyan (Meloyi), Dodan, Musikan, Ubik, Habkan, Bilisök (Blisoka) ve Rutik (Rutka) gibi alt kollara ayrılmışlardır. Urfa'da Siverek Karakeçili köyünde, Karakeçili şenliklerimiz her yıl olurdu. En son 13. Geleneksel Karakeçili Şenlikleri 2011 yılında oldu. Kıl çadırlar açılır, şarkılar, şiirler söylenir, yarışlar düzenlenir, yöresel yemekler, kıyafetler tanıtılır, Karakeçili dokuma kilimlerimiz tanıtılırdı. Bende bu şenlikte şu şiiri okudum:

BİZ KARAKEÇİLİYİZ

Biz Karakeçiliyiz,
Ülkemize Aşık Cumhuriyet Sevdalıyız,
Özümüz Türk, Sözüümüz Türk,
Biz Türk'ün Sevdalıyız.

Biz Karakeçiliyiz,
Ertuğrul Gazi'nin Torunlarıyız,

⁵⁹ Karakeçili köyünün diğer adıdır.

⁶⁰ İbrahim Halil Karakeçili, Şanlıurfa, Mülakat Tarihi: 10.03.2021.

*Osmanlıdan Geriye Kalan,
Cumhuriyet Çocuklarıyız.*

*Biz Karakeçiliyiz,
Toprağa Kök Salmış Ulu Çınar Gibiyiz.*

*Mirek'i, Cerabi, Hacığeli,
Torini, Baleki, Bılosoki,
Muski, Heboki, Bayki.
Bilmem Hangisini Saysam ki.*

*Biz Karakeçiliyiz,
Kara Sapan Kullanır, Kara Patoz Döveriz,
Kara Çadır Açar, Kara Taşı Oyarız,
Kara Şalvar Giyer, Kara Açal Takarız,
Kara Günler Ardından, Ak Günlere Koşarız.⁶¹*

şeklinde ifade etmiştir.

Sonuç

Karakeçili Aşireti'nin Oğuzların Bozok kolunun Kayı boyuna mensup oldukları ispatlanmış bir Türkmen Aşireti'dir. Karakeçili Aşireti Oğuz Türkmen boylarından kayı boyunun bir kolu olan aşiretin Urfa-Siverek arasındaki Karacadağ yöresine yerleşmişlerdir. Osmanlı kayıtlarında Türkmen tayfası olarak Urfa Karakeçili aşiretine mensup kişiler, zaman içinde çeşitli nedenlerden dolayı asimile olarak Arapça ve Kürtçe konuşmaya başlamışlardır. Bunu kendileri de dile getirmektedirler. Karakeçili Aşireti birçok kaynakta Yörük olarak geçmektedir. Karakeçililer ile ilgili XI. yüzyıldan beri birçok çalışma yapılmışsa da, en çok ilgi gördükleri dönem XVIII. ve XIX. yüzyıllar arasındadır. Karakeçililer Yavuz Sultan Selim ve II. Abdülhamit tarafından ödüllendirilmiş olup kendilerine payeler verilmiştir. Bilhassa II. Abdülhamit onlardan "Akrebalarım" diye söz etmiştir. Osmanlı'da ön planda tutulmuş, hatta yakın korumalarını onlardan oluşturmuştur. Günümüzde ise yoğun olarak Kütahya, Sultanönü, Uşak, Bursa, Aydın, Balıkesir, Bilecik, Ankara, İstanbul ve Urfa'da ağırlıklı olarak varlıklarını sürdürmektedirler. Karakeçili aşiret mensupları tarafından Bilecik'in Söğüt ilçesindeki Ertuğrul Gazi Türbesi'nde düzenlenen "Ertuğrul Gazi'yi Anma ve Söğüt Şenlikleri" çerçevesinde katılmaya özen göstermektedirler. Ayrıca Karakeçili Uluslararası Kültür Şenlikleri de düzenlemişlerdir.

Karakeçili aşiretine mensup olan kişiler günümüzde; İç ve Batı Anadolu ile Güney ve Doğu Anadolu bölgelerinde olmak üzere iki farklı coğrafyada yoğunlaşmış oldukları görülmektedir. Osmanlı kayıtlarında Türkmen tayfası olarak Urfa Karakeçili aşiretine mensup kişiler, zaman içinde çeşitli nedenlerden dolayı asimile olarak Arapça ve Kürtçe konuşmuş olsalar da, farklı coğrafi bölgelere yerleşmiş olsalar da kendi öz benliklerini koruyup nereden geldiklerini asla unutmamışlardır. Bunun en güzel örneği olarak Urfa'da Siverek-Viranşehir bölgelerinde yaşayan Karakeçililer yaşadıkları coğrafya sebebiyle Kürtleş-

⁶¹ Enes Çakır, Siverek, Mülakat Tarihi: 12.03.2021.

miş Türkler olarak anılmalarına sebebiyet vermiş olsa da öz be öz Türkmen olduklarına şüphe yoktur. Kendileri de Ertuğrul Gazi'nin soyundan geldiklerini ve yıllardır “Ertuğrul Gazi’yi Anma Şenliklerine” katıldıklarını belirtmişlerdir. Yaptığımız saha çalışması ve röportajlarda da Karakeçili Aşireti'nin Oğuzlardan beri benliklerini korumayı başardıklarını açıkça görmüş olduk. Türkmen adetlerini, kız isteme ve cenaze törenlerine özen göstermektedirler. Kürkçe konuşmalar da tamamen Türkmen (Yörük) adetlerini yerine getirmeleri de toplumsal güzelliğini gözler önüne sermektedirler. Bulunduğu bölgenin, dönemin şartlarından ötürü Kürtçe konuşmuş olsalar da bundan rahatsızlık duymamış ve benliklerini korumayı sürdürmeyi başarmışlardır. Günümüzde aşiret reisleri genelde en yaşlı kimselerden oluştuğu görülmektedir. Eski geleneklerinin halen devam ettirdiklerini, bayramların hep beraber kutlandığını ve taziyelerde tüm aşiret üyeleri bir araya geldikleri belirlenmiştir. Aşiret bağlarının da güçlü olduğu gözlerden kaçmamaktadır. Aşiret çoğunluk olarak devletçi bir politika izlemektedir. Türkiye'nin dört bir yanından düzenlenen Türkmen şenliklerine çeşitli şehir ve bölgelerden Karakeçililer gelir, çeşitli konserler, mehter marşları çalınır, yöresel kıyafetler ve meşhur Karakeçi dokuma kilimleri tanıtılırdı. Ancak şu an ara verilmiş olsa da en kısa sürede tekrar devam etme isteklerinin olduğunu kesin bir dille ifade etmişlerdir. Günümüzde en çok ırk çatışmalarının yaşandığı günlerde Karakeçili Aşireti en güzel örneklerden biridir. Çünkü Türkmen oldukları halde Kürtçe biliyor, Arapça biliyor onlarla kız alıp vermelerine rağmen kardeşçe yaşamlarını sürdürmekte olmaları hem toplum için hem de Türkmenler için muazzam bir örnek olmaktadır.

Kaynaklar

Arşiv

Başbakanlık Osmanlı Arşivi, MKT.UM., Dosya No: 394, Gömlek No: 57, Tarih: 1277 Ca 23.

Başbakanlık Osmanlı Arşivi, Y.PRK.UM., Dosya No: 18, Gömlek No: 37, Tarih: 1308 M 16.

Başbakanlık Osmanlı Arşivi, Y.PRK.UM., Dosya No: 19, Gömlek No: 57, Tarih: 1308 Ra 28.

Başbakanlık Osmanlı Arşivi, Y.PRK.UM., Dosya No: 21, Gömlek No: 10, Tarih: 1308 B 19.

Başbakanlık Osmanlı Arşivi, Y.PRK.MYD., Dosya No: 12, Gömlek No: 36, Tarih: 1310 B 10.

Kitaplar

AKALIN, Müslüm: *Urfa Kuruluş Destanı “Milli Mücadelede Urfa”*, Şanlıurfa Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları, İstanbul 2018.

AKALIN, Müslüm - KÜRKÇÜOĞLU, A. Cihat: *Urfa Milli Mücadele Albümü*, Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı Yayınları, Şanlıurfa 2018.

AKSOY, Erdal, *Yörük ve Türkmenlerin Sosyo-Kültürel Yapısı (Kırkkale Karakeçili Aşireti Örneği)*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi, Ankara 2001.

BAYAR, Muharrem: *Karakeçili Yörük Aşiretinin Eskişehir'e İskanı*, Lider Ajans Matbacılık, İstanbul 2004.

CİN, Ali - KORTEL, Haluk - EROĞLU, Haldun: *Türkmen Aşiretleri*, IQ Kültür Sanat Yayıncılık, İstanbul 2008.

ÇAY, Abdülhaluk M.: *Ertuğrul Gazi, Karakeçililer ve Söğüt Bayramı, III. Osmanlı Sempozyumu, Söğüt 1988*, Ertuğrul Gazi'yi Anma ve Söğüt Şenliği Vakfı Yayınları, Ankara 1989.

_____ : *Her Yönüyle Kürt Dosyası*, Turan Kültür Vakfı, Ankara 1996.

GÖKALP, Ziya: *Kürt Aşiretleri Hakkında Sosyolojik Tetkikler*, Töker Yayınları, İstanbul 2013.

_____ : *Türk Medeniyet Tarihi*, Kamer Yayınları, İstanbul 2020.

HALAÇOĞLU, Yusuf: *"Ertuğrul Gazi ve Karakeçili Aşireti"*, *Anadolu'da Türk Aşiretleri ve Karakeçililer*, Ofset Matbaacılık, Kırıkkale 1996.

HALAÇOĞLU, Yusuf: *Türkiye'nin Derin Kökleri Osmanlı Kimliği ve Aşiretler*, Babıali Kültür Yayıncılığı, İstanbul 2012.

KAPAKLI, Kemal: *Urfa Hakkında Salname*, Şanlıurfa İli Kültür Sanat ve Araştırma Vakfı Yayınları, Ankara 1998.

KÖPRÜLÜ, Mehmet Fuat: *Osmanlı İmparatorluğu'nun Kuruluşu*, Alfa Yayıncılık, İstanbul 2015.

NURMEMMEDOĞLU, Annaguli: "Kayı'nın Oğullarından Karakeçililer", *Türk Kültüründe Karakeçililer, Uluslararası Bilgi Şöleni Bildirileri, 3 Haziran 1999 Şanlıurfa*, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara 1999.

ÖZÇELİK, İsmail: *Karakeçililer, Türk Kültüründe Karakeçililer Uluslararası Bilgi Şöleni Bildirileri (3 Haziran 1999, Şanlıurfa)*, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara 1999.

_____ : *Milli Mücadele'de Güney Cephesi Urfa*, Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara 2003.

ÖZDEMİR, Ali Rıza: *Kayıp Türkler, "Etnik Coğrafya Bakımından Kürtleşen Türkmen Aşiretleri"*, Kripto Yayınları, 7. Baskı, Ankara 2016.

RİŞVANOĞLU, Mahmut: *Doğu Aşiretleri ve Emperyalizm*, Sebil Yayınları, İstanbul 1975.

SAKALLI, Bayram: *Karakeçili Aşireti ve Milli Mücadele'de Karakeçililer, Karakeçili III. Uluslararası Kültür Şenliği*, Karakeçili Kaymakamlığı Yayını, Ankara 1998.

SÜMER, Faruk: *Oğuzlar (Türkmenler) Tarihleri-Boy, Teşkilatı-Destanları*, 2. Baskı, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara 1972.

TÜRKDOĞAN, Orhan: *Doğu ve Güneydoğu "Kabile-Aşiret Yapısı"*, IQ Kültür Sanat Yayıncılık, İstanbul 2016.

ÜLKÜTAŞIR, M. Şakir: "Söğüt Beyliği Üzerine Bir Araştırma", *Türk Kültürü*, Eylül 1970.

YUVALI, Abdulkadir - HALAÇOĞLU, Ahmet: *Osmanlı Doğu Vilayetleri*, Babıali Kültür Yayıncılığı, İstanbul 2015.

Makale

AKSOY, Erdal: "Oğuz Türklerinin İdari Yapı ve Boy Teşkilatına Bir Bakış", *Türkler Ansiklopedisi*, Cilt: 2, Ankara 2002.

AYDIN, Serhat, “Ertuğrul Gazi’yi Anma ve Söğüt Şenlikleri”, https://www.researchgate.net/publication/332859127_Ertugrul_Gazi_yi_Anma_ve_Sogut_Senlikleri, 2019.

BOZAN, Oktay: “20. Yüzyılın Başında Eşraf-Aşiret Çatışması: Milli Aşireti ve Diyarbakır Eşrafı Örneği”, *Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi*, Ankara 2017.

BULDUK, Üçler: “İdari ve Sosyal Açından Karakeçili Aşiretleri ve Yerleşmeleri”, *Ankara Üniversitesi, DTCF Tarih Araştırmaları Dergisi*, Cilt: 19, Sayı: 30, Ankara 1998.

CUNBUR, Müjgan: “Gözden Kaçan Bir Risale”, *Türk Kültüründe Karakeçililer Uluslararası Bilgi Şöleni Bildirileri (3 Haziran 1999, Şanlıurfa)*, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara 1999.

ÇAY, Abdulhaluk Mehmet - ÖZTÜRK, Elif: “Karakeçili Aşireti Hakkında Kısa Bir Değerlendirme”, *Ulakbilge Sosyal Bilimler Dergisi*, Yıl: 7, Sayı: 39, Ankara 2019.

EKER, Gülin Öğüt: “Karakeçili Aşiretinde Eski Türk İnançlarının İzleri”, *Uluslararası Türk Bilimleri Kongresi, 13. CIEPO Sempozyum Bildirisi*, Viyana 2000.

_____ : “Türk Dügün Geleneği İçinde Karakeçili Türk Dügününün Ritüel Açından Değerlendirilmesi”, *Milli Folklor Dergisi*, Ankara 2000.

ERÖZ, Mehmet: “Türk Köy Sosyolojisi Meseleleri ve Yürük-Türkmen Köyleri”, *Journal Of Sociological Studies*, İstanbul 2011.

GÜLENSOY, Tuncer: “Karakeçili”, *Ortaoğu Gazetesi*, 22 Aralık, İstanbul 1994.

KARASU, Cezmi: “Osmanlı Vekayinamelerindeki Soykütükleri Hakkında Notlar”, *Türkler Ansiklopedisi*, Cilt: 9, Ankara 2002.

SAY, Yağmur: “Karakeçili Aşireti ve Eskişehir’e İskanı İle Kuyucak Karyesi’ndeki Özbekli Cema’atı”, *Turkish Studies*, Volume: 4, Issue: 3, Spring 2009.

SÜMER, Faruk: “Karakeçili”, *TDV İslam Ansiklopedisi*, Cilt: 24, İstanbul 2001.

TALAS, Mustafa - KAYA, Kamil: “Karacadağ Türkmen Aşireti’nde Arabuluculuk: Siverek Örneği”, *Sosyolojik Düşün Dergisi*, Cilt: 1, Sayı: 2, 2016.

Tezler

AKSOY, Erdal: *Yörük ve Türkmenlerin Sosyo-Kültürel Yapısı (Kırkkale Karakeçili Aşireti Örneği)*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi, Ankara 2001.

EKER, Gülin Öğüt: *Karakeçili Türk Dügünü*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Halk Bilimi Bölümü Doktora Tezi, Ankara 1998.

EKİNCİ, Mehmet Rezan: *Osmanlı Devleti Döneminde Milli Aşireti XVIII. - XIX. Yüzyıl*, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Ana Bilim Dalı Doktora Tezi, Elazığ 2017.

FİRDEVSOĞLU, İsmail: *Adıyaman Yöresi Aşiretleri*, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi Tarih Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Kahramanmaraş 2013.

ŞİRİN, Fırat: *Farklı Etnik Kimlik Tanımlamalarında Bulunan Grupların Toplumsal Bütünleşme ve Farklılaşma Alanlarının Araştırılması (Siverek Örneği)*, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyoloji Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Isparta 2019.

Mülakatlar

ÇAKIR, Enes: Siverek, Mülakat Tarihi: 12.03.2021.

KARAKEÇİLİ, İbrahim Halil: Şanlıurfa, Mülakat Tarihi: 10.03.2021.

Extended Abstract

Karakeçili Tribe Living In Urfa Region

Oghuz came to Anatolia under the leadership of Karakeçililer Ertugrul Gazi with the pressure of the Mongols and started to live in highland-winter settlers. Karakeçili Tribe is mentioned as Yoruk in many sources. Although Karakeçililer related to 9th century, many studies have been done since the 19th century, the most popular period was between 18th and 19th centuries. Karakeçililer Yavuz Sultan Selim and II. he was rewarded by Abdulhamit and they were given grades. In particular, Abdulhamit II referred to them as "My relatives". The Ottomans were also kept at the forefront, even they formed their close bodyguards. There are members of the Kayı Clan Tribe in four sub-regions of Anatolia such as Ankara, Balıkesir, Kutahya, Konya, Antalya, Eskisehir, Kastamonu, Aydin, Adapazarı, Bilecik, Bursa, Corum, Kirikkale and Urfa. Karakeçili villages of Siverek (Urfa) and Besni were determined. Various branches of the tribe that spread from the east to the west have emerged.

These; The assets of Urfa, Siverek and Suruc Karakeçilis 15th and 16th centuries they have existed for. Siverek Karakeçilis live intensely in the rural area between Siverek and Viransehir districts of Sanliurfa. As a result of the researches, it was determined that they live in an estimated 90 villages. Like the Karakeçilis and other Turkmen tribes, who were among the Siverek forces, they took their place in the first ranks in the national activities in Urfa and its vicinity and especially in the liberation of the region from the French occupation and the suppression of some internal rebellions. Many studies have been carried out on Karakeçilis from past to present, their arrival in Anatolia and where they settled have been examined one by one, and there are some findings that some of them started to speak Kurdish dialects by complying with the characteristics of their place and their way of speaking. Even if they speak the Kurdish dialect, there is no doubt that they are essentially Turkish. They only had to talk in the geography they settled in, according to the conditions of the period. Osman Gazi, who is from the "Softali" tribe of the Karakeçili Yoruk Tribe, founded the Ottoman Empire, which was one of the biggest Turkish states established in history. As the Turkmen crew in Ottoman records, members of the Urfa Karakeçili tribe started to speak Arabic and Kurdish in time by assimilating for various reasons. Sultan II. Members of the Karakeçili tribe living in Southeastern Anatolia were also included in the Hamidiye Regiments formed by Abdulhamid. Today, they continue their existence mainly in Kutahya, Sultanonu, Usak, Bursa, Aydin, Balıkesir, Bilecik and Urfa regions. "Commemoration of Ertugrul Gazi and Sogut Festivities" are held in the Ertugrul Gazi Mausoleum in the Sogut district of Bilecik by members of the Karakeçili tribe. In addition, Karakeçili International Culture Festival was also organized. As a result, although they have settled in different geographical regions, they have preserved their own self and never forgot where they came from.

As the best example of this, although Karakeçilis living in Siverek-Viransehir regions in Urfa caused them to be referred to as Kurdish Turks due to the geography they live in, there is no doubt that they are pure Turkmen. They also stated that they are descendants of Ertugrul Gazi and have participated in the "Commemoration Festival of Ertugrul Gazi" for years. As it is known, Ertugrul Gazi's father is Gunduz Alp. In the field work done; Although most of the inhabitants of approximately ninety Karakeçili villages in Sanliurfa Siverek district speak Kurdish, they are Turkmens. However, Sanliurfa Karakeçililer stated that they were also Turkmen and that their grandfathers told them like that, and followed a statist path as in every period. In the field work, they try to survive in accordance with the traditions and customs of the Karakeçili Tribe in Urfa today.

With our fieldwork and interviews, we have clearly seen that the Karakeçili Tribe has managed to protect their identity since the Oghuz days. They paid attention to Turkmen customs, asking for girls and funerals. Even though they speak Fur, they're completely fulfilling the Turkmen (Yoruk) customs shows their social beauty. Even though they spoke Kurdish due to the conditions of the region they were in, they showed themselves very well. Stating that today the tribal chiefs are Abdulkadir Karakeçili, the tribal chiefs are generally the oldest people. Our old traditions still continue, Holidays are celebrated together, all tribal members come together in condolences and the average lasts 40 days in the village, although not as much as before. When there is any problem, the elders of the family gather and a decision is made according to the situation. The goal is to sort things out among themselves before they get worse or go to court. Everyone gathered for their relatives who were in financial difficulties and stated that they were trying to help by putting their hands under responsibility. Until the 2010's the Mizar the Cons bearing festival (Karakeçili) was held in the village and Turkey around Karakeçili income, various concerts, Mehter anthem is played, it introduced local dress and famous Karakeçi woven rugs. However, although they have been suspended right now, they have expressed their desire to continue again as soon as possible. Nowadays, the Karakeçili Tribe is the best example in the days when racial conflicts are most common. Because even though they are Turkmen, they speak Kurdish, speak Arabic, and continue their brotherly life with them even though they give and take girls with them.

Karakeçilis played a great role in the Turkification and Islamization of Anatolia. XI. They have always made their presence felt. First of all, Karakeçili communities have taken place in many regions of Anatolia with different names such as Karakeçili, Sarikeçili and Teke Turkmens. Various branches of the tribe that spread from the East to the West have emerged. These; The assets of Urfa, Siverek and Suruc Karakeçilis 15th and 16th. It has already been known for centuries. Urfa Karakeçilis and Sinsor Karakeçilis of Bingöl are included in the Eastern Anatolian Zaza Turkish tribal groups. Today, there are villages named Karakeçili in Turkey. Karakeçililer; It is divided into two tribes as Jerabiler-Jerabanlar and Aminanlar-Amini. By the participants; It is stated that the name Aminanlar-Aminiler comes from the word Ame and is used to mean "those who are sure of each other". They try to maintain the traditions and customs of Karakeçili Tribe in their social life. As an example, to these; Wedding is the most basic and important element of Turkish culture, which brings people together, strengthens social ties between individuals, entertains their traditions, beliefs, value judgments, and brings happiness.